

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2018. gada 26. aprīlī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Reģionālais nodoklis attiecībā uz lieliem mazumtirdzniecības objektiem – Brīvība veikt uzņēmējdarbību – Vides aizsardzība un teritorijas plānošana – Valsts atbalsts – Selektīvs pasākums – Komisijas vēstule par sūdzības izskatīšanas izbeigšanu – Pastāvošs atbalsts

Lieta C-233/16

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa, Spānija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2016. gada 10. martā un kas Tiesā reģistrēts 2016. gada 25. aprīlī, tiesvedībā

Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

pret

Generalitat de Catalunya.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], tiesneši K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] (referents), A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*] un J. Regans [*E. Regan*],

ģenerālvokāte: J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretāre: L. Karasko Marko [*L. Carrasco Marco*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2017. gada 6. jūlija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)* vārdā – *J. Pérez-Bustamante Köster* un *F. Löwhagen*, *abogados*, kā arī *J. M. Villasante García*, *procurador*,
- *Generalitat de Catalunya* vārdā – *R. Revilla Ariet* un *R. Riu Fortuny*, *letrados*, kā arī *F. Velasco Muñoz Cuellar*, *procurador*,
- Eiropas Komisijas vārdā – *N. Gossement* un *P. Němečková*, kā arī *G. Luengo*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2017. gada 9. novembra tiesas sēdē,

* Tiesvedības valoda – spāņu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par LESD 49. un 54. panta, kā arī LESD 107. panta 1. punkta interpretāciju.
- 2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā, kurā *Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)* vērsās pret *Generalitat de Catalunya* (Katalonijas reģionālā valdība, Spānija) par nodokļa, kas ir piemērojams lieliem mazumtirdzniecības objektiem, kuri atrodas Katalonijas autonomajā kopienā, likumību.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Padomes Regulas (EK) Nr. 659/1999 (1999. gada 22. marts), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV 1999, L 83, 1. lpp.), 1. panta b) un d) punktā ir noteikts:

“Šajā regulā:

[..]

b) “pastāvošais atbalsts” ir:

[..]

ii) atļauts atbalsts, t.i., atbalsta shēmas un individuāls atbalsts, ko atļāvusi Komisija vai Padome;

[..]

iv) atbalsts, ko uzskata par pastāvošu atbalstu saskaņā ar 15. pantu;

v) atbalsts, ko uzskata par pastāvošu atbalstu, jo ir iespējams konstatēt, ka tā ieviešanas laikā tas nav bijis atbalsts, bet pēc tam kopējā tirgus attīstības dēļ – dalībvalstij neieviešot izmaiņas – tas kļuvis par atbalstu. Ja daži pasākumi kļūst par atbalstu tādēļ, ka Kopienas tiesību akti nosaka kādas darbības liberalizāciju, tad pēc datuma, kas noteikts liberalizācijai, šādus pasākumus neuzskata par pastāvošu atbalstu;

[..]

d) “atbalsta shēma” ir visi dokumenti, pamatojoties uz kuriem bez turpmākiem izpildes pasākumiem var piešķirt individuālu atbalstu uzņēmumiem, kuri vispārīgi un teorētiski definēti attiecīgajos dokumentos, un visi dokumenti, pamatojoties uz kuriem vienam vai vairākiem uzņēmumiem uz nenoteiktu laika periodu un/vai nenoteiktā apmērā var piešķirt atbalstu, kas nav saistīts ar kādu konkrētu projektu.”

- 4 Regulas Nr. 659/1999 15. pantā ir paredzēts:

“1. Uz Komisijas tiesībām atgūt atbalstu attiecas desmit gadu noilguma periods.

2. Noilguma periods sākas dienā, kad nelikumīgais atbalsts piešķirts saņēmējam vai nu kā individuāls atbalsts, vai kā atbalsts saskaņā ar atbalsta shēmu. Visas darbības attiecībā uz nelikumīgu atbalstu, kuras veic Komisija vai dalībvalsts pēc Komisijas lūguma, pārtrauc noilguma periodu. Pēc katra pārtraukuma noilgums sākas no jauna. Noilguma periodu pārtrauc uz laiku, kamēr Komisijas lēmumu izskata Eiropas [Savienības] Tiesas procesā.

3. Jebkāds atbalsts, attiecībā uz kuru ir beidzies noilguma periods, uzskatāms par pastāvošu atbalstu.”

- 5 Iepriekš minētās tiesību normas identiskā redakcijā tika pārņemtas Padomes Regulā (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.).

Spānijas tiesību normas

- 6 Ar 2000. gada 29. decembra *Ley 16/2000 del Parlamento de Cataluña, del impuesto sobre grandes establecimientos comerciales* (Katalonijas Parlamenta Likums 16/2000 par lielu mazumtirdzniecības objektu nodokli) (*DOGC* Nr. 3295, 2000. gada 30. decembris, un *BOE* Nr. 20, 2001. gada 23. janvāris, turpmāk tekstā – “Likums 16/2000”) Katalonijas autonomās kopienas teritorijā tika ieviests nodoklis attiecībā uz lieliem mazumtirdzniecības objektiem (turpmāk tekstā – “*IGEC*”).
- 7 Likuma 16/2000 2. pantā ir paredzēts, ka ar šo nodokli apliek īpašu ekonomisko spēju, kas ir lieliem mazumtirdzniecības objektiem, kuri, ņemot vērā to lielo tirdzniecības platību, var iegūt dominējošo stāvokli un radīt negatīvas sekas attiecībā uz teritoriju un vidi, nesedzot ar šīm sekām saistītās izmaksas.
- 8 Ar šī likuma 3. pantu ir noteikts *IGEC* ieņēmumu izmantojums pilsētas mazumtirdzniecības struktūras atjaunināšanas pasākumiem Katalonijā, kā arī rīcības plānu īstenošanai teritorijās, kurās atrodas lieli mazumtirdzniecības objekti.
- 9 Minētā likuma 4. pantā ir paredzēts, ka fakts, kas izraisa *IGEC* piemērojamību, ir tirdzniecības platības, kura ir vienāda vai lielāka par 2500 m², izmantošana, ko veic lieli individuāli mazumtirdzniecības objekti.
- 10 Saskaņā ar Likuma 16/2000 5. pantu no šī likuma ir atbrīvoti lieli individuāli mazumtirdzniecības objekti, kuri veic darbību dārzniecības jomā un transportlīdzekļu, būvmateriālu, tehnikas, kā arī ražošanas vajadzībām paredzētu preču tirdzniecības jomā.
- 11 Šī likuma 6. pantā ir paredzēts, ka *IGEC* maksātāji ir fiziskas vai juridiskas personas, kam pieder liels individuāls mazumtirdzniecības objekts, neatkarīgi no tā, vai tas ietilpst vai neietilpst lielā kolektīvā mazumtirdzniecības objektā.
- 12 Minētā likuma 8. pantā ir noteikts, ka tiem mazumtirdzniecības objektiem, kuru darbība galvenokārt ir saistīta ar mēbeļu, sanitāro preču un durvju un logu tirdzniecību, kā arī mājamatniecības preču veikaliem, neto nodokļa bāzi samazina par 60 %.
- 13 Šī likuma 11. pantā ir paredzēta nodokļa aprēķināšanas kārtība, kurā tostarp tiek ņemts vērā iedzīvotāju skaits pašvaldībā, kurā atrodas objekts.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 14 Ar Likumu 16/2000 visā Katalonijas autonomās kopienas teritorijā tika ieviests reģionālais nodoklis attiecībā uz lieliem mazumtirdzniecības objektiem, lai kompensētu teritoriālo ietekmi un ietekmi uz vidi, kas var izrietēt no šiem lielajiem mazumtirdzniecības objektiem. Katalonijas reģionālā valdība īstenoja šo nodokli ar 2001. gada 24. decembra *decreto 342/2001, por el que se aprueba el Reglamento del impuesto sobre grandes establecimientos comerciales* (Dekrēts 342/2001 par regulējuma attiecībā uz nodokli lieliem mazumtirdzniecības objektiem apstiprināšanu) (DOGC Nr. 3542, 2001. gada 28. decembris).
- 15 2002. gadā *ANGED* – apvienība, kurā valsts līmenī ir apvienojušies lieli tirdzniecības uzņēmumi, – cēla prasību *Tribunal Superior de Justicia de Cataluña* (Katalonijas Augstā tiesa, Spānija), lūdzot atcelt šo dekrētu tā nesaderības gan ar brīvību veikt uzņēmējdarbību, gan arī ar valsts atbalsta tiesībām dēļ. Šī tiesa atlika sava nolēmuma pieņemšanu, sagaidot tās prasības iznākumu, ko Spānijas valdība bija cēlusi *Tribunal Constitucional* (Konstitucionālā tiesa, Spānija) par šo pašu tiesību aktu. Pēc tam, kad *Tribunal Constitucional* (Konstitucionālā tiesa) 2012. gada 5. jūnijā bija pasludinājusi noraidīšanas spriedumu, *Tribunal Superior de Justicia de Cataluña* (Katalonijas Augstā tiesa) arī noraidīja *ANGED* celto prasību. Par noraidīšanas spriedumu *ANGED* iesniedza apelācijas sūdzību *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa, Spānija).
- 16 *ANGED* tāpat iesniedza sūdzību Komisijā par *IGEC* ieviešanu un apgalvoto tā valsts atbalsta raksturu. Pēc Spānijas iestādēm adresēta lūguma sniegt paskaidrojumus Komisija ar 2003. gada 2. oktobra vēstuli informēja pēdējās minētās, ka tā ir noslēgusi izmeklēšanu un izbeigusi sūdzības izskatīšanu. Izanalizējusi *IGEC* iezīmes saistībā ar EKL 87. panta 1. punktu, tā uzskatīja, ka šis nodoklis ir saderīgs ar atbalsta tiesībām, jo no tā gūtie ieņēmumi nav paredzēti uzņēmumu, kas veic komercdarbību, vai konkrētas darbības nozares atbalstam.
- 17 Tomēr pēc jaunas *ANGED* 2013. gadā iesniegtās sūdzības Komisija ar 2014. gada 28. novembra vēstuli informēja Spānijas iestādes, ka atbilstoši *IGEC* režīma jaunam sākotnējam vērtējumam maziem mazumtirdzniecības objektiem, kā arī noteiktiem specializētiem objektiem piešķirtais atbrīvojums var tikt uzskatīts par valsts atbalstu, kas nav saderīgs ar iekšējo tirgu, un ka Spānijas Karalistei ir jāatceļ vai jāgroza šis nodoklis.
- 18 Šajā kontekstā *Tribunal Supremo* (Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai LESD 49. un 54. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem nav saderīgs reģionālais nodoklis, ar ko apliek lielu individuālu mazumtirdzniecības platību izmantošanu, kuru tirdzniecības platība ir vienāda vai lielāka par 2500 m², to nelabvēlīgās ietekmes uz šī reģiona teritoriju, vidi un pilsētas mazumtirdzniecības struktūru dēļ, bet kas atbilstoši tiesību aktiem ir piemērojams neatkarīgi no tā, vai šie mazumtirdzniecības objekti faktiski atrodas konsolidētā pilsētas teritorijā vai ārpus tās, un kas vairumā gadījumu faktiski tiek uzlikts citu dalībvalstu uzņēmumiem, ņemot vērā, ka
- a) tas netiek uzlikts tirgotājiem, kam pieder vairāki mazumtirdzniecības objekti, kuru individuālā tirdzniecības platība ir mazāka par 2500 m², neatkarīgi no tā, cik liela ir visu šiem tirgotājiem piederošo objektu kopējā tirdzniecības platība;
 - b) no tā ir atbrīvoti lieli kolektīvi mazumtirdzniecības objekti;
 - c) tas nav piemērojams individuāliem mazumtirdzniecības objektiem, kas nodarbojas ar dārkopības preču, transportlīdzekļu, būvmateriālu, tehnikas un ražošanas vajadzībām paredzētu preču tirdzniecību, un
 - d) tas tiek uzlikts tikai 40 % apmērā no neto nodokļa bāzes tiem objektiem, kas galvenokārt nodarbojas ar mēbeļu, sanitāro preču, durvju un logu tirdzniecību, un mājamatniecības veikaliem?

- 2) Vai LESD 107. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka saskaņā ar šo tiesību normu aizliegts valsts atbalsts ir:
- individuālu mazumtirdzniecības objektu, kuru tirdzniecības platība ir mazāka par 2500 m², un kolektīvo mazumtirdzniecības objektu, kā arī individuālo mazumtirdzniecības objektu, kas nodarbojas ar dārzkopības preču, transportlīdzekļu, būvmateriālu, tehnikas un ražošanas vajadzībām paredzētu preču tirdzniecību, pilnīgs atbrīvojums no *IGEC* un
 - individuālu tirdzniecības objektu, kas galvenokārt nodarbojas ar mēbeļu, sanitāro preču, durvju un logu tirdzniecību, un mājamatniecības veikalu daļējs atbrīvojums no *IGEC*?
- 3) Ja iepriekš minētais pilnīgais un daļējais atbrīvojums no *IGEC* ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, kāda būtu šī nolēmuma piemērojamība laikā, ņemot vērā [Komisijas 2003. gada 2. oktobra vēstules] esamību un tās saturu?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pieņemamību

- 19 Katalonijas reģionālā valdība apstrīd lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību, jo lēmums lūgt prejudiciālu nolēmumu esot nepietiekami pamatots un tajā neesot detalizēti izklāstīti pamatlietas faktiskie un tiesiskie apstākļi.
- 20 Tomēr lēmumā lūgt prejudiciālu nolēmumu ir ietverti visi faktiskie un tiesiskie apstākļi, kas Tiesai ir vajadzīgi, lai sniegtu iesniedzējtiesai lietderīgas atbildes uz dažādajiem uzdotajiem jautājumiem.
- 21 Katalonijas reģionālā valdība arī norāda, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu esot nepieņemams tā daļā, kas attiecas uz brīvību veikt uzņēmējdarbību, pamatojoties uz to, ka situācija pamatlietā esot pilnībā iekšēja situācija.
- 22 Tomēr, kā ģenerālvokāte ir konstatējusi savu secinājumu 21. punktā, tā kā iesniedzējtiesā ir celta prasība atcelt tiesību normas, kas ir piemērojamas ne tikai attiecīgās valsts valstspiederīgajiem, bet arī citu dalībvalstu valstspiederīgajiem, nolēmums, ko šī tiesa pieņems pēc šī sprieduma pasludināšanas, radīs sekas arī attiecībā uz šiem pēdējiem minētajiem valstspiederīgajiem, un tādēļ Tiesai būtu jāatbild uz jautājumiem, kas tai ir uzdoti saistībā ar Līguma normām, kaut arī visi pamatlietas apstākļi ir saistīti tikai ar vienu dalībvalsti (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2013. gada 8. maijs, *Libert u.c.*, C-197/11 un C-203/11, EU:C:2013:288, 35. punkts, kā arī 2016. gada 15. novembris, *Ullens de Shooten*, C-268/15, EU:C:2016:874, 51. punkts).
- 23 Runājot par Katalonijas reģionālās valdības izvirzīto nepieņemamības pamatu attiecībā uz to, ka, ievērojot mazumtirdzniecības darbības vietējo raksturu, tādi pasākumi kā pamatlietā aplūkotie neietekmējot tirdzniecību starp dalībvalstīm un neizkropļojot konkurenci, ir pietiekami konstatēt, ka runa ir par LESD 107. panta 1. punkta interpretācijas jautājumu, kas nevar izraisīt lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu nepieņemamību.
- 24 Tiesvedībā Katalonijas reģionālā valdība tāpat ir norādījusi, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu esot uzskatāms par nepieņemamu, ņemot vērā pamatlietas priekšmeta zudumu Likuma 16/2000 grozījumu rezultātā.
- 25 Tomēr ar 2017. gada 1. jūnija vēstuli, kas Tiesā ir reģistrēta 2017. gada 7. jūnijā, iesniedzējtiesa informēja Tiesu, ka neraugoties uz attiecīgo tiesību aktu grozījumiem, pamatlietā izskatāmais strīds esot saglabājis savu priekšmetu. Turklāt minētā tiesa uzturēja savu lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu.

- 26 Visbeidzot, ir jāprecizē, ka, lai gan atbrīvojuma no nodokļa prettiesiskums, ņemot vērā tiesību aktus atbalsta jomā, neietekmē nodokļa paša par sevi tiesiskumu, kā rezultātā nodokļa maksātāji nevar atsaukties uz šādu prettiesiskumu, lai izvairītos no šī nodokļa maksāšanas (spriedums, 2005. gada 27. oktobris, *Distribution Casino France* u.c., no C-266/04 līdz C-270/04, C-276/04 un no C-321/04 līdz C-325/04, EU:C:2005:657, 44. punkts), pamatlieta attiecas nevis uz lūgumu atbrīvot no apstrīdētā nodokļa, bet uz regulējuma, kas ar to ir saistīts, tiesiskumu no Savienības tiesību viedokļa. Tādējādi nekādā ziņā nav acīmredzams, ka otrais un trešais jautājums neizraisa nekādu faktisku interesi, lai atrisinātu iesniedzējtiesas izskatāmo strīdu (pēc analogijas skat. spriedumu, 2006. gada 15. jūnijs, *Air Liquide Industries Belgium*, C-393/04 un C-41/05, EU:C:2006:403, 25. punkts).
- 27 Tādējādi lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir pieņemams kopumā.

Par lietas būtību

Par pirmo jautājumu

- 28 Ar savu pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai LESD 49. un 54. pants ir interpretējami tādējādi, ka ar tiem netiek pieļauts tāds nodoklis, ar kuru tiek aplikti lieli mazumtirdzniecības objekti, kāds tiek aplūkots pamatlietā.
- 29 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru brīvības veikt uzņēmējdarbību mērķis ir uzņemošajā dalībvalstī nodrošināt citu dalībvalstu pilsoņiem un LESD 54. pantā minētajām sabiedrībām tādu pašu attieksmi kā pret šīs valsts pilsoņiem un sabiedrībām, aizliedzot, ciktāl runa ir par sabiedrībām, jebkādu diskrimināciju atkarībā no sabiedrību juridiskās adreses atrašanās vietas (skat. it īpaši spriedumus, 2006. gada 12. decembris, *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation*, C-374/04, EU:C:2006:773, 43. punkts, kā arī 2006. gada 14. decembris, *Denkavit Internationaal* un *Denkavit France*, C-170/05, EU:C:2006:783, 22. punkts).
- 30 Šajā ziņā ir aizliegta ne tikai atklāta diskriminācija, kuras pamatā ir sabiedrību juridiskās adreses atrašanās vieta, bet arī visas slēptās diskriminācijas formas, kas, piemērojot citus nošķiršanas kritērijus, rada tādu pašu rezultātu (spriedums, 2014. gada 5. februāris, *Hervis Sport-és Divatkereskedelmi*, C-385/12, EU:C:2014:47, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 31 Turklāt obligāts nodoklis, ar kuru ir paredzēts šķietami objektīvs diferenciācijas kritērijs, bet kas, ņemot vērā tā īpašības, vairumā gadījumu nostāda nelabvēlīgā situācijā sabiedrības, kuru juridiskā adrese ir citās dalībvalstīs un kuras ir salīdzināmā situācijā ar sabiedrībām, kuru juridiskā adrese ir nodokļa piemērošanas dalībvalstī, rada netiešu diskrimināciju uz sabiedrību juridiskās adreses atrašanās vietas pamata, kura ir aizliegta ar LESD 49. un 54. pantu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 5. februāris, *Hervis Sport-és Divatkereskedelmi*, C-385/12, EU:C:2014:47, 37.–41. punkts).
- 32 Pamatlietā attiecīgajos tiesību aktos ir noteikts kritērijs attiecībā uz objekta tirdzniecībai izmantoto platību, kurš nerada nekādu tiešu diskrimināciju.
- 33 No Tiesai sniegtās informācijas tāpat neizriet, ka ar šo kritēriju nelabvēlīgā situācijā vairumā gadījumu tiktu nostādīti citu dalībvalstu pilsoņi vai sabiedrības, kuru juridiskā adrese ir citās dalībvalstīs.
- 34 It īpaši nedz Komisijas Spānijas iestādēm 2004. gada 7. jūlijā nosūtītajā vēstulē, kura ir citēta lēmumā lūgt prejudiciālu nolēmumu, ietvertie dati, no kuriem izriet, ka citu dalībvalstu uzņēmumi reprezentē 61,5 % no platības, ko ieņem uzņēmumi ar platību vairāk nekā 2500 m² apmērā, kuriem ir piemērojams *IGEC*, nedz arī *ANGED* rakstveida apsvērumos sniegtie dati, no kuriem tostarp izriet, ka 52 % no *IGEC* fiskālā sloga gulstas uz citu dalībvalstu lieliem mazumtirdzniecības objektiem, ņemot vērā it īpaši šo procentuālo lielumu apmēru, nav pietiekami, lai pierādītu šo apgalvojumu.

35 Tādējādi uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka LESD 49. un 54. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek pieļauts tāds nodoklis, ar kuru tiek aplikti lieli mazumtirdzniecības objekti, kāds tiek aplūkots pamatlietā.

Par otro jautājumu

- 36 Ar savu otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē ir uzskatāms tāds nodoklis kā pamatlietā aplūkotais, ar ko tiek aplikti lieli mazumtirdzniecības objekti pamatā atkarībā no to tirdzniecības platības, ciktāl no tā ir atbrīvoti objekti, kuru tirdzniecības platība ir mazāka par 2500 m², un tie, kuri nodarbojas ar dārzkopības preču, transportlīdzekļu, būvmateriālu, tehnikas un ražošanas vajadzībām paredzētu preču tirdzniecību, un ciktāl ar to tiek piešķirts nodokļa bāzes samazinājums 60 % apmērā objektiem, kas nodarbojas ar mēbeļu, sanitāro preču un durvju un logu, kā arī mājamatniecības preču tirdzniecību.
- 37 Valsts pasākuma kvalificēšanai par “valsts atbalstu” LESD 107. panta 1. punkta izpratnē tiek prasīta visu turpmāk norādīto nosacījumu izpilde. Pirmkārt, tam ir jābūt saistītam ar valsts iejaukšanos vai tajā ir jābūt izmantotiem valsts līdzekļiem. Otrkārt, šādas iejaukšanās raksturam ir jābūt tādam, ka tā var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm. Treškārt, ar to ir jābūt piešķirtai selektīvai priekšrocībai tā saņēmējam. Ceturtkārt, tam ir jābūt tādam, ar ko tiek izkropļota konkurence vai tiek radīti draudi to izkropļot (skat. it īpaši spriedumu, 2016. gada 21. decembris, Komisija/*World Duty Free Group SA* u.c., C-20/15 P un C-21/15 P, EU:C:2016:981, 53. punkts).
- 38 Attiecībā uz priekšrocības selektivitātes nosacījumu, uz kuru turklāt ir ticis norādīts Tiesā, no pastāvīgās judikatūras izriet, ka šī nosacījuma izvērtēšanai ir jānosaka, vai saistībā ar konkrētu tiesisko kārtību attiecīgais valsts pasākums var sniegt priekšroku “konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai” salīdzinājumā ar citiem, kas, ievērojot ar minēto tiesisko kārtību izvirzīto mērķi, ir faktiski un juridiski līdzīgā situācijā un kam tiek piemērota atšķirīga attieksme, kuru būtībā var kvalificēt kā “diskriminējošu” (skat. it īpaši spriedumu, 2016. gada 21. decembris, Komisija/*World Duty Free Group SA* u.c., C-20/15 P un C-21/15 P, EU:C:2016:981, 54. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 39 It īpaši attiecībā uz valsts pasākumiem, ar kuriem tiek piešķirta nodokļu priekšrocība, ir jāatgādina, ka šāda veida pasākums, kas, lai gan ar to netiek veikta valsts līdzekļu nodošana, rada saņēmējiem finansiāli izdevīgāku stāvokli salīdzinājumā ar pārējiem nodokļu maksātājiem, var sniegt selektīvu priekšrocību tā saņēmējiem, un tāad tas ir kvalificējams par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē. Turpretī par šādu atbalstu šīs tiesību normas izpratnē nav uzskatāma nodokļu priekšrocība, kas izriet no vispārēji piemērojama pasākuma, kas bez atšķirības ir piemērojams visiem saimnieciskās darbības subjektiem (spriedums, 2016. gada 21. decembris, Komisija/*World Duty Free Group SA* u.c., C-20/15 P un C-21/15 P, EU:C:2016:981, 56. punkts).
- 40 Šajā ziņā, lai nodokļu pasākumu kvalificētu par “selektīvu”, pirmkārt, ir jāidentificē vispārējais vai “normālais” nodokļu režīms, kas ir piemērojams attiecīgajā dalībvalstī, un, otrkārt, ir jāpierāda, ka izvērtējamais nodokļu pasākums ir atkāpe no minētā vispārējā režīma, ciktāl ar to tiek ieviestas atšķirības subjektu starpā, kuri, ievērojot ar attiecīgo vispārējo režīmu izvirzīto mērķi, ir faktiski un juridiski salīdzināmā situācijā (skat. it īpaši spriedumu, 2016. gada 21. decembris, Komisija/*World Duty Free Group SA* u.c., C-20/15 P un C-21/15 P, EU:C:2016:981, 57. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 41 Šajā ziņā arī ir jāatgādina, ka atsaucēs tiesību ietvars, lai novērtētu pasākuma selektivitāti, nav obligāti jānosaka attiecīgās dalībvalsts teritorijas robežās, bet tas var būt saistīts ar teritoriju, kurā reģionāla vai vietēja iestāde īsteno kompetenci, kas tai ir piešķirta ar konstitūciju vai likumu. Tas tā ir tad, ja šai vienībai ir tiesisks un faktiskais statuss, kas to padara pietiekami autonomu salīdzinājumā ar dalībvalsts centrālo valdību, lai šai vienībai, tai nosakot pasākumus, nevis centrālajai valdībai būtu noteicoša loma,

veidojot politisko un ekonomisku vidi, kurā darbojas uzņēmumi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 11. septembris, *Union General de Trabajadores de La Rioja (UGT-Rioja)* u.c., no C-428/06 līdz C-434/06, EU:C:2008:488, 47.–50. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

- 42 Tomēr valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē neveido pasākums, ar ko nosaka diferenciāciju starp uzņēmumiem, kuri, ievērojot ar attiecīgo tiesisko režīmu izvirzīto mērķi, ir faktiski un juridiski salīdzināmā situācijā, un kas tād *a priori* ir selektīvs, ja attiecīgā dalībvalsts spēj pierādīt, ka šāda diferenciācija ir pamatota, jo tā izriet no sistēmas, kurā tie ietilpst, būtības vai uzbūves (spriedums, 2016. gada 21. decembris, *Komisija/World Duty Free Group SA* u.c., C-20/15 P un C-21/15 P, EU:C:2016:981, 58. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 43 Pasākums, kas ir izņēmums no vispārējās nodokļu sistēmas piemērošanas, var būt pamatots ar nodokļu sistēmas būtību un vispārējo uzbūvi, ja attiecīgā dalībvalsts var pierādīt, ka šis pasākums tieši izriet no dalībvalsts nodokļu sistēmas pamatprincipiem vai vadošajiem principiem. Šajā ziņā ir jānošķir mērķi, kas ir izvirzīti īpašajai nodokļu sistēmai un kas nav daļa no tās, no vienas puses, un mehānismi, kas ir ietverti pašā nodokļu sistēmā un kas ir nepieciešami, lai sasniegtu šos mērķus, no otras puses (spriedums, 2006. gada 6. septembris, *Portugāle/Komisija*, C-88/03, EU:C:2006:511, 81. punkts).
- 44 Ir arī jāatgādina, ka, lai gan, lai pierādītu nodokļu pasākuma selektivitāti, ne vienmēr ir nepieciešams, lai tam būtu atkāpes raksturs attiecībā uz nodokļu režīmu, kas tiek uzskatīts par vispārēju, apstākļi, ka tam šāds raksturs piemīt, ir pilnībā piemērots šādam pierādīšanas nolūkam, tiklīdz no pasākuma izriet, ka tiek nošķirti divu kategoriju saimnieciskās darbības subjekti un *a priori* tiem tiek piemērota atšķirīga attieksme, proti, uz dažiem attiecas atkāpes pasākums, savukārt citiem turpina piemērot vispārējo nodokļu režīmu, kaut gan abas šīs kategorijas, ievērojot ar minēto režīmu izvirzīto mērķi, ir salīdzināmā situācijā (spriedums, 2016. gada 21. decembris, *Komisija/World Duty Free Group SA* u.c., C-20/15 P un C-21/15 P, EU:C:2016:981, 77. punkts).
- 45 Runājot par pamatlietā aplūkojamajiem tiesību aktiem, vispirms ir jānorāda, ka Tiesā nav ticis apstrīdēts fakts, ka teritoriālajam atsauces kontekstam ir jābūt tam, kas ir saistīts ar Katalonijas autonomo kopien.
- 46 Turpinot, lai gan nodokļa uzlikšanas kritērijs attiecībā uz tirdzniecībai izmantoto platību nav uzskatāms par tādu, kam formāli būtu atkāpes raksturs salīdzinājumā ar konkrēto atsauces tiesisko ietvaru, tomēr tā rezultātā no šī nodokļa piemērošanas jomas ir izslēgti mazumtirdzniecības objekti, kuru tirdzniecībai izmantotā platība ir mazāka par 2500 m². Tādējādi *IGEC* nevar tikt nošķirts no reģionāla nodokļa, kura maksātāji ir mazumtirdzniecības objekti, kuru tirdzniecībai izmantotā platība pārsniedz zināmu robežvērtību.
- 47 LESD 107. panta 1. punktā valsts iejaukšanās pasākumi ir definēti, ņemot vērā to radītās sekas – neatkarīgi no izmantotajiem paņēmieniem (spriedums, 2008. gada 22. decembris, *British Aggregates Association*, C-487/06 P, EU:C:2008:757, 89. punkts).
- 48 Tātad nevar *a priori* izslēgt, ka šāds kritērijs praksē ļauj sniegt priekšrocības “konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai” LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, atvieglojot to izdevumus salīdzinājumā ar tiem uzņēmumiem, kas tiek aplikti ar pamatlietā aplūkojamo nodokli.
- 49 Šajā kontekstā tādējādi ir jānosaka, vai mazumtirdzniecības objekti, kas tād ir izslēgti no šī nodokļa piemērošanas jomas, ir vai nav salīdzināmā situācijā ar to objektu situāciju, kas ietilpst šajā piemērošanas jomā.

- 50 Šajā analizē ir jāņem vērā, ka, tā kā šajā jomā nav Savienības tiesiskā regulējuma, dalībvalstīm vai valsts teritoriālā iedalījuma vienībām, kurām ir autonomija nodokļu jomā, ir nodokļu kompetence noteikt nodokļu bāzes un nodokļu maksājumu sadali atkarībā no dažādiem ražošanas faktoriem un dažādām tautsaimniecības nozarēm (spriedums, 2011. gada 15. novembris, Komisija un Spānija/*Government of Gibraltar* un Apvienotā Karaliste, C-106/09 P un C-107/09 P, EU:C:2011:732, 97. punkts).
- 51 Proti, kā Komisija atgādina sava Paziņojuma par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punktā minēto valsts atbalsta jēdzienu (OV 2016, C 262, 1. lpp.) 156. punktā, “dalībvalstis var brīvi lemt par to, kāda ekonomikas politika tām šķiet vispiemērotākā, un tostarp var pēc saviem ieskatiem sadalīt nodokļu slogu starp visiem ražošanas faktoriem [...] atbilstoši Savienības tiesībām”.
- 52 Saistībā ar pamatlietā aplūkojamo nodokli no iesniedzējtiesas sniegtajām norādēm izriet, ka tā mērķis ir dot ieguldījumu vides aizsardzībā un teritorijas plānošanā. Runa esot par šo lielo mazumtirdzniecības objektu darbības radīto vides un teritoriālo seku, kas it īpaši izriet no radītajām satiksmes plūsmām, koriģēšanu un kompensēšanu, liekot šiem objektiem piedalīties vides rīcības plānu un infrastruktūras uzlabošanas finansēšanā.
- 53 Šajā ziņā nevar tikt apstrīdēts, ka mazumtirdzniecības objektu ietekme uz vidi lielā mērā ir atkarīga no to apmēra. Proti, jo lielāka ir to tirdzniecības platība, jo lielāks ir sabiedrības pieplūdums, un tas noved pie pieaugoša kaitējuma videi. No minētā izriet, ka kritērijs, kura pamatā ir platības robežvērtība, tāds kā tas, kas ir paredzēts pamatlietā aplūkojamajos tiesību aktos, lai noteiktu atšķirību starp uzņēmumiem atkarībā no to lielākas vai mazākas ietekmes uz vidi, ir saskanīgs ar sasniedzamajiem mērķiem.
- 54 Tāpat ir acīmredzams, ka šādu objektu izveidošana neatkarīgi no to atrašanās vietas rada īpašu izaicinājumu saistībā ar teritorijas plānošanas politiku (pēc analogijas skat. spriedumu, 2011. gada 24. marts, Komisija/Spānija, C-400/08, EU:C:2011:172, 80. punkts).
- 55 Šajos apstākļos tāds nodokļa piemērošanas kritērijs, kas ir balstīts uz tirdzniecības platību, kāds tiek aplūkots pamatlietā, rada objektu kategoriju nošķiršanu, kas, ņemot vērā tiesību aktos, ar kuriem šis kritērijs ticis noteikts, nospraustos mērķus, nav salīdzināmā situācijā.
- 56 Tādējādi atbrīvojums no nodokļa, kas ir piešķirts mazumtirdzniecības objektiem, kuru tirdzniecības platība ir mazāka par 2500 m², nevar tikt uzskatīts par tādu, ar kuru šiem objektiem ir piešķirta selektīva priekšrocība, un tātad tas nevar būt valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.
- 57 Iesniedzējtiesa uzdod jautājumu arī par citām pamatlietā aplūkojamā nodokļa īpašībām. Tā vēlas noskaidrot, vai pilnīgs atbrīvojums no šī nodokļa attiecībā uz kolektīviem mazumtirdzniecības objektiem un attiecībā uz tiem individuālajiem mazumtirdzniecības objektiem, kas nodarbojas ar dārzkopības preču, transportlīdzekļu, būvmateriālu, tehnikas un ražošanas vajadzībām paredzētu preču tirdzniecību, kā arī nodokļa bāzes samazinājums 60 % apmērā attiecībā uz objektiem, kas nodarbojas ar mēbeļu, sanitāro preču un durvju un logu, kā arī mājamatniecības preču tirdzniecību, rada par labu šiem objektiem piešķirtas priekšrocības.
- 58 Vispirms ir jānorāda, ka saistībā ar atsauces regulējumu, ko veido šis konkrētais nodoklis, šie pasākumi ir raksturojami kā atkāpe.
- 59 Turpinot – Katalonijas reģionālā valdība savos rakstveida apsvērumos norāda, ka attiecīgo mazumtirdzniecības objektu darbība pēc sava rakstura prasot būtiskas tirdzniecības platības, tomēr šādas platības neesot paredzētas lielāka klientu skaita piesaistīšanai un tās nepalielinot pircēju plūsmu, kuri pārvietojas ar privātiem transportlīdzekļiem. Tātad šī darbība radot mazāku kaitējumu videi un teritorijas plānošanai nekā to objektu darbība, kuriem ir piemērojams attiecīgais nodoklis.

- 60 Šāds apstāklis var pamatot pamatlietā apstrīdētajos tiesību aktos paredzēto atšķirību, kas tādējādi nerada selektīvas priekšrocības piešķiršanu par labu attiecīgajiem mazumtirdzniecības objektiem. Tomēr iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai tas tā tiešām ir.
- 61 Visbeidzot, runājot par nodokļa diferenciācijas kritēriju saistībā ar mazumtirdzniecības objekta individuālo raksturu, kura rezultātā no *IGEC* tiek atbrīvoti lieli kolektīvi mazumtirdzniecības objekti, tas, turpretim, izraisa to, ka tiek nošķirtas divas objektu kategorijas, kas saistībā ar pamatlietā aplūkojamajos tiesību aktos paredzētajiem vides aizsardzības un teritorijas plānošanas mērķiem objektīvi ir salīdzināmā situācijā. Tādēļ lielu kolektīvu mazumtirdzniecības objektu neaplikšanai ar šo nodokli ir selektīvs raksturs, un tātad tā var būt valsts atbalsts, ja ir izpildīti pārējie LESD 107. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi.
- 62 Šajā ziņā var konstatēt, ka šāds pasākums tiek finansēts, izmantojot valsts līdzekļus, un ir attiecināms uz valsti šīs tiesību normas izpratnē.
- 63 Turklāt – pretēji tam, ko Katalonijas reģionālā valdība norāda savos rakstveida apsvērumos, – šāds pasākums var arī ietekmēt tirdzniecību [starp dalībvalstīm] un izkropļot konkurenci vai radīt draudus to izkropļot LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.
- 64 Proti, no pastāvīgās judikatūras izriet, ka, lai valsts pasākums varētu tikt kvalificēts par “valsts atbalstu”, ir nevis jāpierāda, ka atbalsts patiešām ietekmē tirdzniecību dalībvalstu starpā un faktiski izkropļo konkurenci, bet tikai jāpārbauda, vai šis atbalsts var ietekmēt šo tirdzniecību un izkropļot konkurenci (skat. it īpaši spriedumu, 2017. gada 27. jūnijs, *Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania*, C-74/16, EU:C:2017:496, 78. punkts).
- 65 It īpaši, ja dalībvalsts piešķirts atbalsts stiprina kādu uzņēmumu stāvokli salīdzinājumā ar citiem uzņēmumiem, kuri konkurē tirdzniecībā starp dalībvalstīm, ir jāuzskata, ka atbalsts ietekmē pēdējos minētos uzņēmumus, un nav vajadzīgs, lai uzņēmumi, kas saņem atbalstu, paši piedalītos tirdzniecībā starp dalībvalstīm. Proti, kad dalībvalsts piešķir atbalstu uzņēmumiem, to iekšējā darbība var saglabāties vai palielināties, tādējādi samazinot citās dalībvalstīs reģistrēto uzņēmumu iespējas iekļūt šīs dalībvalsts tirgū (skat. it īpaši spriedumu, 2017. gada 27. jūnijs, *Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania*, C-74/16, EU:C:2017:496, 79. punkts).
- 66 Kas attiecas uz konkurences izkropļošanas nosacījumu, atbalsts, ar ko ir paredzēts uzņēmumu atbrīvot no izmaksām, kuras tam parastos apstākļos būtu jāsedz saistībā ar ikdienas pārvaldību vai parasto darbību, principā rada konkurences apstākļu izkropļojumu (skat. it īpaši spriedumu, 2017. gada 27. jūnijs, *Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania*, C-74/16, EU:C:2017:496, 80. punkts).
- 67 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē nav uzskatāms tāds nodoklis kā pamatlietā aplūkotais, ar ko tiek aplikti lieli mazumtirdzniecības objekti pamatā atkarībā no to tirdzniecības platības, ciktāl no tā ir atbrīvoti objekti, kuru tirdzniecības platība ir mazāka par 2500 m². Šāds nodoklis tāpat nav uzskatāms par valsts atbalstu šīs tiesību normas izpratnē, ciktāl no tā ir atbrīvoti objekti, kuri nodarbojas ar dārzkopības preču, transportlīdzekļu, būvmateriālu, tehnikas un ražošanas vajadzībām paredzētu preču tirdzniecību, un ciktāl ar to tiek piešķirts nodokļa bāzes samazinājums 60 % apmērā objektiem, kas nodarbojas ar mēbeļu, sanitāro preču un durvju un logu, kā arī mājamatniecības preču tirdzniecību, ja šie objekti nerada tik lielu kaitējumu videi un teritorijas plānošanai kā pārējie objekti, bet tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.
- 68 Turpretim, šāds nodoklis ir uzskatāms par tādu, kas veido valsts atbalstu šīs pašas tiesību normas izpratnē, ciktāl no tā ir atbrīvoti lieli kolektīvi mazumtirdzniecības objekti, kuru tirdzniecības platība ir vienāda vai lielāka par 2500 m² robežvērtību.

Par trešo jautājumu

- 69 Ar savu trešo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai gadījumā, ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša, valsts atbalsts, kas izriet no atbrīvojumiem un samazinājumiem no nodokļa, ar kuru tiek aplikti lieli mazumtirdzniecības objekti, kāds tiek aplūkots pamatlīnētā, var tikt uzskatīts par pastāvošu atbalstu Regulas Nr. 659/1999 1. panta b) punkta, kas būtībā ir pārņemts Regulas 2015/1589 1. panta b) punktā, izpratnē.
- 70 Ņemot vērā uz otro jautājumu sniegto atbildi, uz trešo jautājumu ir jāatbild.
- 71 Šajā ziņā vispirms ir jāatgādina, ka aktu, ar kuriem tiek īstenots atbalsta pasākums, spēkā esamību ietekmē valsts iestāžu veikta LESD 108. panta 3. punkta neievērošana un ka valsts tiesām attiecīgajām personām, kas var atsaukties uz šādu neievērošanu, ir jānodrošina, lai atbilstoši to valsts tiesībām no tā tiktu izdarīti visi secinājumi attiecībā gan uz atbalsta īstenošanas aktu spēkā esamību, gan uz finansiālā atbalsta, kas ir piešķirts, neievērojot šo noteikumu, atgūšanu vai iespējamiem pagaidu pasākumiem (spriedums, 1991. gada 21. novembris, *Fédération nationale du commerce extérieur des produits alimentaires* un *Syndicat national des négociants et transformateurs de saumon*, C-354/90, EU:C:1991:440, 12. punkts).
- 72 Tomēr pastāvošs atbalsts saskaņā ar LESD 108. panta 1. punktu var tikt likumīgi īstenots, iekams Komisija nav konstatējusi tā nesaderību, tādējādi LESD 108. panta 3. punktā valstu tiesām nav piešķirtas pilnvaras aizliegt tā īstenošanu (spriedums, 2013. gada 18. jūlijs, *P*, C-6/12, EU:C:2013:525, 36. un 41. punkts).
- 73 Tomēr, runājot par Regulas Nr. 659/1999 1. panta b) punkta v) apakšpunktu, kuru ir minējusi iesniedzējtiesa un kurš attiecas uz gadījumu, kad ir iespējams konstatēt, ka pasākums, kas tā ieviešanas laikā nav bijis atbalsts, bet pēc tam iekšējā tirgus attīstības dēļ – dalībvalstij neieviešot izmaiņas šajā pasākumā – ir kļuvis par atbalstu, nerodas iespāids, ka pamatlīnētās apstākļos šādi nosacījumi varētu būt izpildīti.
- 74 Attiecībā uz jautājumu, vai atbalstu, ko attiecīgie objekti ir saņēmuši saistībā ar pamatlīnētā aplūkojamo nodokli, varētu uzskatīt par tādu, ko ar savu lēmumu ir atļāvusi Komisija Regulas Nr. 659/1999 1. panta b) punkta ii) apakšpunkta, kas ir pārņemts Regulas 2015/1589 1. panta b) punkta ii) apakšpunktā, izpratnē, ir jāatgādina, ka valsts atbalsta jomā akts neatkarīgi no tā formas ir uzskatāms par šādu lēmumu, ja, ņemot vērā tā būtību un Komisijas nodomu, šī iestāde iepriekšējās izskatīšanas stadijas beigās attiecīgajā aktā ir galīgi noteikusi savu nostāju par attiecīgo pasākumu un ja tāpat tā ir secinājusi, ka šis akts ir vai nav valsts atbalsts un ka tai nepastāv šaubas attiecībā uz tā saderību ar iekšējo tirgu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 17. jūlijs, *Athinaiki Techniki* /Komisija, C-521/06 P, EU:C:2008:422, 46. punkts, kā arī 2011. gada 9. jūnijs, *Diputación Foral de Vizcaya* u.c./Komisija, no C-465/09 P līdz C-470/09 P, nav publicēts, EU:C:2011:372, 94. punkts).
- 75 Tiesa arī ir nospriedusi, ka ir jābūt iespējai konstatēt šāda Komisijas lēmuma esamību, pamatojoties uz objektīviem apstākļiem, un tam ir jāatbilst Komisijas nostājas attiecībā uz konkrēto pasākumu skaidrai un galīgai izpausmei (spriedums, 2011. gada 9. jūnijs, *Diputación Foral de Vizcaya* u.c./Komisija, no C-465/09 P līdz C-470/09 P, nav publicēts, EU:C:2011:372, 95. punkts).
- 76 Proti, no preventīvas kontroles valsts atbalsta jomā, ko veic Komisija, un it īpaši no aizlieguma piešķirt jaunu atbalstu, kamēr Komisija nav pieņēmusi galīgu lēmumu, kā tas ir paredzēts LESD 108. panta 3. punkta pēdējā teikumā, izriet, ka lēmuma par atbalsta saderību esamībai nebūtu jārada nekādas šaubas un ka šis nosacījums ir piemērojams vēl jo vairāk tad, ja atbalsts – kas it kā esot atļauts – nav ticis paziņots Komisijai saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu, tādējādi apdraudot tiesisko noteiktību, kuru ar šo tiesību normu ir paredzēts garantēt (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 9. jūnijs, *Diputación Foral de Vizcaya* u.c./Komisija, no C-465/09 P līdz C-470/09 P, nav publicēts, EU:C:2011:372, 96. un 97. punkts).

- 77 Tādējādi pamatlietā šāda atļauja nevar tikt secināta no Komisijas 2003. gada 2. oktobra vēstules, kuru ir citējusi iesniedzējtiesa un kura ir atgādināta šī sprieduma 16. punktā, redakcijas, kaut vai tāpēc vien, ka no Tiesai sniegtajām norādēm izriet, ka Komisija šajā vēstulē izsakās tikai par *IGEC* ieņēmumu izmantošanas kārtības atbilstību valsts atbalsta tiesībām.
- 78 Visbeidzot ir jānorāda, ka atbilstoši Regulas Nr. 659/1999 1. panta b) punkta iv) apakšpunktam, kas būtībā ir pārņemts Regulas 2015/1589 1. panta b) punkta iv) apakšpunktā, “pastāvošs atbalsts” ir jāsaprot arī kā “atbalsts, ko uzskata par pastāvošu atbalstu saskaņā ar 15. pantu”.
- 79 Regulas Nr. 659/1999 15. panta 1. punktā, kas ir pārņemts Regulas 2015/1589 17. pantā, ir precizēts, ka uz Komisijas tiesībām atgūt nelikumīgu atbalstu attiecas desmit gadu noilguma termiņš. Saskaņā ar šī panta 2. punktu šis noilguma termiņš sākas dienā, kad nelikumīgais atbalsts ir piešķirts saņēmējam vai nu kā individuāls atbalsts, vai arī kā atbalsts saskaņā ar atbalsta shēmu, un visas darbības attiecībā uz nelikumīgu atbalstu, kuras veic Komisija vai dalībvalsts pēc Komisijas lūguma, pārtrauc šo noilguma termiņu. Turklāt no minētā panta 3. punkta izriet, ka jebkāds atbalsts, attiecībā uz kuru ir beidzies noilguma termiņš, ir uzskatāms par pastāvošu atbalstu.
- 80 Pat neatkarīgi no tvēruma, kāds šai tiesību normai ir piešķirams, ja tā ir izvirzīta valsts tiesā, ir jākonstatē, ka tajā paredzētie nosacījumi pamatlietā katrā ziņā nav izpildīti.
- 81 Proti, ir jākonstatē, ka, ciktāl atbalsta, kas izriet no tāda nodokļa kā pamatlietā aplūkotais, saņēmēji ir definēti vispārīgi un abstrakti un atbalsta, kas tiem tādējādi ir piešķirts, apmērs paliek nenoteikts, šim atbalstam ir piemērojams “atbalsta shēmas” jēdziens Regulas Nr. 659/1999 1. panta d) punkta, kura formulējums identiskā redakcijā ir pārņemts Regulas 2015/1589 1. panta d) punktā, izpratnē.
- 82 Tādējādi saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 15. panta 2. punktu noilguma termiņš sākas dienā, kad nelikumīgais atbalsts ir faktiski piešķirts tā saņēmējam (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 8. decembris, *France Télécom/Komisija*, C-81/10 P, EU:C:2011:811, 80.–82. punkts, un rīkojumu, 2017. gada 7. decembris, *Īrija/Komisija*, C-369/16 P, nav publicēts, EU:C:2017:955, 41. punkts).
- 83 Tomēr no lēmuma lūgt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka ar Komisijas 2014. gada 28. novembra vēstuli, kura ir minēta lēmumā lūgt prejudiciālu nolēmumu un ir atgādināta šī sprieduma 17. punktā, šī iestāde informēja Spānijas iestādes, ka ar *IGEC* var būt piešķirts valsts atbalsts un ka šis nodoklis ir jāgroza vai jāatceļ. Tātad šāds dokuments ir Komisijas veikts pasākums Regulas Nr. 659/1999 15. panta 2. punkta izpratnē, kas pārtrauc noilguma termiņu, no kā izriet, ka atbalsts, kas ir piešķirts desmit gadu laikposmā pirms šīs vēstules datuma, nevar tikt uzskatīts par pastāvošu atbalstu.
- 84 Attiecībā uz atbalstu, kas ir ticis piešķirts agrāk, gan no šīs 2014. gada vēstules, gan arī no Komisijas 2003. gada 2. oktobra vēstules, ko ir citējusi iesniedzējtiesa, tāpat izriet, ka tās ir nosūtītas pēc informācijas apmaiņas un Spānijas iestādēm adresētiem informācijas pieprasījumiem par *IGEC* režīmu.
- 85 Šādos apstākļos šādi pieprasījumi arī ir pārtraukuši Regulas Nr. 659/1999 15. pantā noteikto noilguma termiņu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 6. oktobris, *Scott/Komisija*, C-276/03 P, EU:C:2005:590, 36. punkts).
- 86 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz trešo jautājumu ir jāatbild, ka tādos apstākļos kā tie, kurus ir raksturojusi iesniedzējtiesa, valsts atbalsts, kas izriet no tāda nodokļa režīma kā pamatlietā aplūkotais, nevar tikt uzskatīts par pastāvošu atbalstu Regulas Nr. 659/1999 1. panta b) punkta, kura formulējums ir pārņemts Regulas 2015/1589 1. panta b) punktā, izpratnē.

Par tiesāšanās izdevumiem

87 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

- 1) **LESD 49. un 54. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek pieļauts tāds nodoklis, ar kuru tiek aplikti lieli mazumtirdzniecības objekti, kāds tiek aplūkots pamatlietā.**
- 2) **Par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē nav uzskatāms tāds nodoklis kā pamatlietā aplūkotais, ar ko tiek aplikti lieli mazumtirdzniecības objekti pamatā atkarībā no to tirdzniecības platības, ciktāl no tā ir atbrīvoti objekti, kuru tirdzniecības platība ir mazāka par 2500 m². Šāds nodoklis tāpat nav uzskatāms par valsts atbalstu šīs tiesību normas izpratnē, ciktāl no tā ir atbrīvoti objekti, kuri nodarbojas ar dārzkopības preču, transportlīdzekļu, būvmateriālu, tehnikas un ražošanas vajadzībām paredzēto preču tirdzniecību, un ciktāl ar to tiek piešķirts nodokļa bāzes samazinājums 60 % apmērā objektiem, kas nodarbojas ar mēbeļu, sanitāro preču un durvju un logu, kā arī mājamatniecības preču tirdzniecību, ja šie objekti nerada tik lielu kaitējumu videi un teritorijas plānošanai kā pārējie objekti, bet tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.**

Turpretim, šāds nodoklis ir uzskatāms par tādu, kas veido valsts atbalstu šīs pašas tiesību normas izpratnē, ciktāl no tā ir atbrīvoti lieli kolektīvi mazumtirdzniecības objekti, kuru tirdzniecības platība ir vienāda vai lielāka par 2500 m² robežvērtību.

- 3) **Tādos apstākļos kā tie, kurus ir raksturojusi iesniedzējtiesa, valsts atbalsts, kas izriet no tāda nodokļa režīma kā pamatlietā aplūkotais, nevar tikt uzskatīts par pastāvošu atbalstu Padomes Regulas Nr. 659/1999 (1999. gada 22. marts), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai, 1. panta b) punkta, kura formulējums ir pārņemts Padomes Regulas (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai, 1. panta b) punktā, izpratnē.**

[Paraksti]